

ER IS GEEN ERGERE ZAAK DAN EEN LAMENTATERAAR.

filosofie op laag water zoeken Wat ik als realiteit ervaar is niets meer dan een samenstelling van interacties en percepties. Het ik ondergaat – weliswaar op vrij beperkte wijze – de invloeden van al wat er gebeurt en wat er bestaat. Elk object en subject dat ik ontmoet beïnvloedt in mindere of meerdere mate datgene wat ik denk en voel. Zo wordt deze eigenste realiteit ingevuld met wat ik ervaar, emotioneel versterkt door hersenspinsels en gedachten die mijn brein automatisch genereert.

Zo ben ik eens te meer aan het filosoferen. Gelukkig weet ik pertinent dat hetgeen ik denk, als vrij banale bedenkingen mogen bestempeld worden... Geen erg, ik bots wel vaker op de muren van mijn bevattingsvermogen. Terwijl ik dit schrijf denkt mijn afweermechanisme vlotjes: 'Als dat mijn beperking is, is het tevens mijn eigenheid. Ik ben die kerel die probeert te denken en die daarbij opbotst tegen de muren van zijn denken'. Of nog waarschijnlijker, is dit gewoon een hoop flauwekul die doorheen mijn denken sijpelt... de restafval van mijn hersenactiviteit. En zijn dit bedenkingen van een bedenkelijk allooi.

Mijn hersens spinnen op volle toeren het garen van mijn emoties en verlangens. Ik maak er een muts van die mijn hersens warm houdt...

armedee Op een dag stond er een behoorlijk vieze en magere langharige roestkleurige kater op de tuinmuur. Toen we hem verjoegen – we hadden immers al 3 poezen – stak hij al wegwaggelend een ellenlange klaaglitanie af.

De volgende ochtend vonden we het kattedeurtje – dat ‘s nachts op slot is om zwerfkatten buiten te houden – op een kier open-gewurmd. In de tuin vonden we het blikje kattevoer dat voordien op het aanrecht stond, helemaal leeg gegeten... We hadden een zwaar vermoeden dat het die roste kater moet geweest zijn. De hongerdood nabij moet hij erin geslaagd zijn het kattedeurtje open te peuteren om er zich vervolgens naar binnen te murwen. Een hele prestatie gezien de stevigheid ervan. Vervolgens is hij erin geslaagd zijn buit, een blikje kattevoer afgesloten met een plastic deksel, via dezelfde weg naar buiten te krijgen. Waar het hem na vele pogingen – duidelijk te zien aan de vele sporen van klauwen – is gelukt om het deksel eraf te krijgen. En dan eindelijk kunnen eten. Van overlevingsdrang gesproken. Dit heeft ons over de streep gehaald om hem te beschouwen als een gast. Het duurde niet lang of hij was kat aan huis. Zijn naam werd Amedee, ‘*Armedee*’. Hij heeft nog enkele mooie jaren gehad, lekker volgegeten en tevreden. We hebben hem nooit meer horen klagen...

het gelijk aan de kant gezet

Han – toen 8 jaar – legt zijn hand op mijn arm.

- Opa, opa, opa, ...
- Opa, gij hebt het toch altijd juist!
- Toch niet Han, opa kan het ook mis hebben.
- Zie je wel opa, ge hebt weeral gelijk!

ZIELEROERSELEN ZIJN ROEREIEREN.
GEKRUID MET ENIGE ONTBOEZEMING,
VALT EEN WOORDSPIELEREI NIET TE VERSMADEN.

overtuigd

Sommigen stellen hun overtuigingen zo scherp dat het messen worden waarmee de keel van degenen die het niet eens zijn, wordt overgesneden.

mannelijk

Een dictatuur is een typisch mannelijk bestel. Zo ook zijn massamoord, verkrachting, mishandeling, gezinsdrama's, pedofilie en genocide als masculien te bestempelen. Niettemin blijven vrouwen uiterst beschroomd om dit klaar en helder te verwoorden. Velen vergoelijken zelfs hun persoonlijke beul. Zou de angst voor represailles hierbij een rol kunnen spelen ... ?

blokvorming

Voordien vormden extreme flaminganten blok, nu komen ze op voor hun eigen belang. Ze blijven immer hun 'vuistregels' trouw.

parlee Fransee

Ne dites pas :

Cette affiche est attrayante

Dites plutôt :

J'adore ce poster rieur.

...

Ne confondez pas

Douairière

et

Doux derrière.

...

L'église est un lieu de *cul-te*.

...

gezoem Wanneer ik ergens in een wachtzaal zit, sluit ik me af van wat me omringt. Mijn hersenen kabbelen als een rustige vijver. Ik laat mijn gedachten de vrije loop. Volg losjesweg hun gedachtegangen, aan konijnepijpen gelijk. Ik verblijf in de zachte mist van voorbijtrekkende hersenspinsels.

Geen zoeken. Geen resultaten. Geen meningen. Geen bevindingen. Enkel het verblijven in de schulp van het zelf. Rusthaat.

Ik voel me goed in deze toestand van inertie.

goddelijk Nadat uitgekomen was dat Sint-Niklaas niet bestond – ik moet toegeven mijn ouders hebben me goed liggen gehad – kwamen ze met een nog straffer verhaal. We zijn allemaal kinderen van een god zijn die zich in drie kan splitsen : een god-de-vader met een lange witte baard gezeten op een gouden troon, een god-de-heilige-geest die vermomd als duif minstens één maagd heeft bezwangerd, een god-de-zoon die gestorven was en daarna weer levend geworden en – ik herneem hun woorden – ‘die opgestegen is ten hemel’.

Heb ik gelàchen ...

TOUTE PERSONNE IMBUE D'ELLE-MÊME
EST UN IMBUCILE !

oplossingen, of niet ...

De natuur is er de voorbije eeuwen niet in geslaagd om een probate remedie te vinden tegen de mensheid. Gelukkig pakt de mens nu zelf dit probleem aan.

...

Don't just say: *Humanity*
Say more correctly: *Humeanity*.

...

Sommigen stellen hun overtuigingen zo scherp dat het messen worden waarmee de keel van degene die het oneens is, wordt overgesneden.

...

liever lui! Ik ben wat heet 'een luie jongere', maar dan lui in de zin van 'ongeïnteresseerd'. De schoolse activiteiten vind ik vervelend, oninteressant en oh zo slaapverwekkend. Alles is gericht op de leervakken, leren met het hoofd en uit het hoofd, het opstapelen van kennis, het brein als opslagruimte. Amper aandacht voor het ontwikkelen van het denken, het analyseren, begrijpen, beredeneren, conclusies trekken en gevolgen inschatten. Het blijft bij papegaaiewerk. Ik vind weinig of niets dat me boeit. Er zijn geen stimulansen. De onderwijzers kauwen passieloos de leerboeken na. Voor hen staat stimuleren gelijk aan belerend bestraffen. Motivatie door indoctrinatie. Dwang en saaie dufheid. Hier vind je geen voelen, geen ervaren, geen emotie. Geen sociale vaardigheden, geen creativiteit, geen interactie. Geen empathie. Het manuele staat laag in rangorde. Eten bereiden, strijken, naaien, houtbewerking, elektriciteit, boetsen, tekenen, schilderen, kennis van het verkeer, ... niets van dit alles komt hier aan bod. 'Dat leer je zo wel', 'Dat zijn maar bezigheden' is stevast de respons. Iets met de handen doen wordt gezien als minderwaardig, en niet als denken met de handen, het opwekken van gevoeligheden, het opbouwen van vaardigheden. De school is duidelijk geen plaats waar men aanzet tot dromen, geen oord van avontuur en van ontdekken. Geen stimuleren, geen triggeren, geen betrokkenheid. Leraars declameren hun 'zekerheden', 'waarheden' en 'wijsheden'.

Hun leer methode bestaat er in dat er wordt opgelegd, gedwongen, bedwongen. Een 'eigen mening' hebben is vloeken voor het altaar. Hoe kan je een eigen mening hebben, je wordt immers gezien als een vat waar kennis in wordt gegoten, een soort schijndode die door de 'Kracht van de Kennis' tot bewustzijn zal gewekt worden. Alles is er mijlen ver van de werkelijkheid, wars van wat ooit toepasbaar kan zijn. Veel ervan is nu al achterhaalde kennis. En net daar knelt het voor mij. Er is me nooit iets kunnen bijblijven waarvan ik het praktisch nut niet van kon inzien. Ik ben dus passief, verveeld, apathisch, wegdromend. Lui, Ja! Volmondig 'JA!'.

Ik ben gelukkig (oh, immens gelukkig) dat ik geen kind meer ben, niet meer naar school moet. Oef! Oef! Indien er één plaats is waar ik nooit meer wil zijn dan is het op een school. Die plaats van onvrijheid, dwang, betutteling en betweterij. Ik ben opgelucht dat ik vrij ben om datgene te leren waar ik het nut van inzie, dat boeiend is, én direct bruikbaar.

Ik vervloek al die passieloze voddens van vastbenoemde betweterige zelfgenoegzame, met eigenwaan opgeblazen lesgevers. Ik eer en dank de – helaas uiterst dun gezaaide – gepassioneerde en boeiende leraren die ik heb gekend. Lichtende voorbeelden in een duister schoolverleden.

IK ZIT BOVENOP DEZE MESTHOOP
VAN IDEEËN EN GEDACHTEN...

taal

Velen staan taalvaardigheid voor.
Zelf sprokkel ik liever taalaardigheden.

...

ik hou van woorden en van schrijven.
Af en toe ga ik dan ook op woordsafari.

...

Een gedachte verdampt even snel als ze gekomen is.

...

Bij de chinees bestel ik wel eens een 'Nazi Göring'.

...

kort gedacht

Met het ouder worden brokkelen de zekerheden af,
tot er nog die ene grote zekerheid overblijft.

...

Wie niet gelooft in de jeugd,
geloof niet in de toekomst.

...

Bij de meervoudsvorm van wijsheid,
hou ik het op 'wijsheiden',
de dubbele betekenis ervan ligt me.

...

Wanneer ik nadenk
denk ik niet aan mezelf.

...

er zijn zekerheden Degenen die er baat bij hebben stellen ons de wereld voor als een helder en samenhangend geheel, met simpele woorden verklaarbaar, meetbaar, logisch in zijn samenhang. Een geruststellende wereld van zekerheden, te vatten in duidelijke woorden en glasheldere stellingen. Driewerf helaas ... de maatschappij is verre van zo simpel als deze vulgariserende rattenvangers van Hameln het voorschotelen. Simplistische zekerheden en eenvoudige oplossingen zijn er voor goedgelovigen en onnadenkenden.

Er zijn geen zekerheden en niemand kent de waarheid. Er is geen groot gelijk, geen haarscherp getrokken grenzen, geen onvoorwaardelijke rechten. Alles is gebed in twijfel, en dient geëvalueerd en uitgetest te worden. Regels zijn enkel tijdelijk van kracht, en dan nog hoogstens binnen een bepaalde context, of voor een beperkte groep. De uiteindelijke bedoeling is om dingen uit te proberen, en wat niet voldoet opzij te schuiven, om zo telkens iets anders uit te proberen. Trial and error. Enkel zo komt men tot nieuwe inzichten, andere concepten, andere interpretaties. Altijd zoekend en immer twijfelend.

Indien we nooit iets in twijfel hadden getrokken leefden we nu in een platte wereld, onderdrukt door de godsdienst en de adel.